

φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἄπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ,
 25 ὅτι οὐκ ἔξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ
 οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ
 καὶ ἐν τῷ κεκρατέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσῆκουσέν μου.
 26 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μετάλῃ,
 τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.
 27 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται,
 καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
 Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰώνα αἰώνος.
 28 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ
 πέρατα τῆς γῆς
 καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων,
 29 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία,
 καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνων.
 30 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,
 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς
 τὴν γῆν.
 καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ Ζῆ,
 31 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·
 ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,
 32 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
 λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος.

22

KB'

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

1 Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
 2 εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν,
 ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἔξέθρεψέν με,
 3 τὴν ψυχήν μου ἀπέστρεψεν.
 ὥδηγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 4 ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου,
 οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ·
 ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.
 5 ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόν-
 των με·
 ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου,
 καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον.

^{25³} επηκουσεν A† || 26² των] pr. παντων A || 28² σου Cyp] αυτου B
 SA || 32² οτι Ra.] ον mss. | o > A
 22 (ἢ 23) 1 ποιμανει SA